

har med den her sag at gøre, har en kraftig mistanke om – er, at det her lovforslag reelt er en tvangstilslutning til Motorolasystemet, som staten mig bekendt reelt har besluttet, at man skal købe. Sådan må man forstå det. Den her tvangstilslutning er en form for kompensation for det, som Motorola i sin tid krævede for at få TETRA-systemet til at hænge sammen.

Der er i den sammenhæng – det fremgår af svaret på spørgsmål 7 i de besvarelser, vi har fået – at der ligger et responsum fra kammeradvokaten fra den 2. november 2005, som omhandler nogle af de her spørgsmål. Jeg citerer fra svaret på spørgsmål 7:

»Kammeradvokatens responsum vedrører som nævnt statens handlemuligheder i forbindelse med etablering af et nyt beredskabsradio-system, og er navnlig indhentet med henblik på at sikre, at etableringen heraf gennemføres inden for de retlige rammer, der gælder på området, således at efterfølgende sagsanlæg mod staten så vidt mulig undgås.«

Det er en kraftig indikering af, at hele den her retssag, som Motorola har truet med, spiller en rolle.

Kl. 13.50

Problemet er, at vi ikke har kunnet få kammeradvokatens responsum at se. Det er stadig væk hemmeligt; det vil man ikke fremlægge. Det er tilsyneladende et væsentligt dokument i hele klarlæggelsen af, hvad der ligger bag det her. Jeg synes, at det meget utilfredsstillende, at det ikke har været muligt at udlevere det responsum fra kammeradvokaten.

Der er også det, at man skaber en reel monopolsituation, ved at man giver en operatør mulighed for at styre hele det nye net, og det er i en situation, hvor Folketinget faktisk har vedtaget et forslag om åbne standarder inden for statens område.

Man kan måske sammenligne det med mobiltelefonområdet. Det, man gør her, svarer nogenlunde til, at det var Nokia, der fik muligheden for at bygge mobilnettet op, og så var alle, der skulle snakke i mobiltelefon, tvunget til at købe en Nokiatelefon. Det er jo ikke rimeligt, og det heller ikke rimeligt i en situation, hvor vi faktisk har en målsætning om åbne standarder.

Derfor har brugergrupperne været meget mere optaget af at få opbygget et statsligt system, hvor de forskellige systemer i beredskabet, der måtte være, kan snakke med hinanden, og det er jo et langt mere centralt område, end at

det bliver et enkelt selskab, der får det her monopol. Det er ikke klogt.

Under alle omstændigheder er der så mange ubesvarede spørgsmål, at vi vil bede om, at lovforslaget kommer tilbage til udvalget mellem anden- og tredjebehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Der er nu stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i udvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden behandling af lovforslag nr. L 135: Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling. (Forbedret indsats for udsatte børn og unge samt tilbageholdelse af gravide stofmisbrugere i behandling m.v.).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen). (FremSAT 31/1 2007. Første behandling 23/2 2007. Betænkning 10/5 2007).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Mette Frederiksen (S):

Jeg tager ordet, fordi jeg synes, at de to ændringsforslag, som det er lykkedes at få bred politisk opbakning til, er vigtige. Det er nemlig sådan, at med det her lovforslag går vi i gang med to væsentlige ting: For det første at sikre, at udsatte børn og unge får ret til en bisidder, for det andet, at gravide stofmisbrugere i højere grad skal kunne komme i behandling.